

Vážený pane profesore,

22. 1. 71

7

od 1. 2. 71 jsem vyrazil prac. poměr na fakultě
dobrodě. Mám-li to odhadnout, není perspektiva na fakultě v obnovení
půlku podzimní. Mám dojem (můj názor opo'ovní) že navíc také jde
zároveň o svou kliniku a pracoviště. Co podstatku jsem a'kic medik
k tomuto škarlování specialitě, je třeba neuvěřit nic dalšího vzít.
Děním se, že dělení mých oborů fyziologie zůstává f. anglii, není mi pak
přehledem (a) určitě i jiné medicínské disciplíny (přesně: efekt představa

u "paměť" fyziologie)

- (b) * abych, že ^{"speciální zápraží"} fyziologie našla zlatou střední cestu
je podmíněna tím, že suply oborů jine' a sama se vyvíjí
přesně o něco fyziologické zvlášť, když se dělí práva medice
výpravné disciplíny (druhá část článek, fyzika, "osobit").

Ne tím se má záre o'atím v škarlování. Zřejmě jsem se, pane profesore,

o dievady vyžazeni mého pšopředu pro stranu FF ze strany. Abstrakt jsem u na redakci radu
a dotal jsem odpovět DOC. DR. B. CHALUPY, Ck (!) který mi sděluje, že můj staček ještě
dř. manu-leviněm metabolismu, (křivka není vidět) a proci naničivě (?) ková a dotal
němeč y'jnuem pro svárant (!). Hodlám se o tuto věc dále zapřimět, pustit si gubě,
př. učít k proslým tabulim y'jnuem nebezpečně precizně (stejně jako pšit člo redakce
789 CHOLOGIE, př. dotal toho co ovolo autora nemají být publikovány!). Jde se, př. lide'
nějak pšitovat a'it nestádnost a izodlím tabulim pšitovat! To je imitace dopuštění
ve sluběch esolich zájmu. Jsem zvědav, jak dluho bude trvat, než se dvapě "S & CH"
bude pšitovat v realim ověření!

Jsem vděčen že Vaš. zájem, pane profesore, dypř, o tabulim žh
& zmnovně, jsem nedostal.

S pšit nedělní pšitov,

Vaš. Hugo Pruef

12

Ve Šternberku 12.8.1972

Drahý pane profesore.

Nevím, jak začít, ačkoli bych Vám toho ráda tolik řekla. Vždy jsem na Vás vzpomínala, na takového, jakého jsem Vás znala před lety, na naši návštěvu a dlouhé hovory u Vás, i když toho vlastně tolik nebylo, tolik jsem tenkrát hledala a vnímala a v těch pozdějších letech, kdy už život byl pochopitelně především povinností, jsem z toho všeho minulého intensivního čerpala a pomáhala si. A tak vlastně ani netušíte, kolik jste pro mne vždy znamenal. O to víc jsem Vám vděčná, že jste při nás stál a stojíte v těchto krutých dnech. Mne život vedle Huga naučil samostatnosti a mnoha jiným věcem. A tak tu teď tak nějak tiše stojím a vím, že to zase postupně nějak sesbírám vše dohromady. Věřím, že máme každý svou míru osudem vyměřenou, věřím, že život má svůj řád a vnitřní smysl a nechci vzdorovat tam, kde jsem nevědomá. Navíc skutečně necítím, že by Hugo umřel. Pohotoví psycholog by jistě hovořil o obranných mechanismech, já sama to považuji za vnitřní zkušenost. A v tom mi jistě rozumíte ještě lépe, než mnozí jiní.

Minulý týden mi telefonovala Slávka Martínková a dnes mne na chvíli osobně navštívila. Kladla mi na srdce, abych Vám sdělila podrobnosti o osudu knihy, nad kterou Hugo po dva roky trávil veškeré dny a noci od jara do zimy. Prozatím jsem bohužel nenašla odvahu vstoupit do Hugovy pracovny a mohu vám jen sdělit, že rukopis nebyl vrácen, je dosud v nakladatelství OBZOR, které si jej samo objednalo a uzavřelo před lety platnou smlouvu o vydání. Nakladatelství má adresu Ex Čsl. armády 29a Bratislava. Redaktor, který měl vše v jednaní se jmenuje dr. Ant. Skácel a jeho soukromá adresa je Koreničova 2a, Bratislava. Kolem celé věci se pak vedla nějaká korespondence, ohledně autotových práv vzhledem k uzavřené smlouvě, k ničemu to nevedlo. Vše včetně kladných recenzentních posudků mohu vyhledat, bude-li to nutné, přinutím se k tomu a vrhnu se do té spousty letité agendy, která mi tu osiřelá zbyla. Kopii opravenou podle připomínek recenzentů mám tady po ruce.

Jinak snad bych měla připojit ještě několik slov k Hugovu poslednímu životnímu období. Věřte, že nebyl šťasten, zgrácel postupně všechny své posice a nedokázal se s tím smířit. S úzkostí sledoval nesmírně rychlé uplývání času, který už nedokázal zachytit a využít, stěžoval si, že nevyužil dostatečně svůj život a biřancoval, jako by tušil, že jeho dny zde na zemi budou uzavřeny.

Jistě mi, pane profesore, prominete, že můj dopis je poněkud inkoherentní a neupravený. Přijměte, prosím, ještě jednou mé díky.

S pozdravem Vám i Vaší paní

Hana Šilarská

2
6.10.72

Ve Šternberku 3.10.1972

Vážený pane profesore.

Byla bych nejraději hned odpověděla na Váš drahý dopis, ale chtěla jsem nejprve vyhledat nejdůležitější listiny, které se týkají Hugovy knihy. Několik večerů jsem trávila probíráním objemných šanonů s korespondencí a doklady, ale zatím jsem nenašla ani smlouvu, ani dodatečné dohadování o autorských právech. Zřejmě to Hugo soustředil někam zvlášť, ale nenapadá mě kam, budu dále pátrat. Obzor celou záležitostí po roce 1968 zahrál do ztracena, nic konkrétního neslíbil ani neodvolal, autorská smlouva ale byla oddřív uzavřena. Kniha se jmenuje "Perspektivy a meze psychoanalýzy", recensovali ji dr. Dobrotka a dr. Hruševský. Redaktor, se kterým byl Hugo ve styku, se jmenuje Anton Skácel. Mám tady rukopis svázený od knihaře, s dodatečnými úpravami podle připomínek recesentů /ani jejich posudky jsem nenašla - zřejmě to bude někde v kupě/, snad by nyní bylo nejlépe, kdybych Vám jej celý poslala k nahlédnutí nebo prostudování, abyste si udělal konkrétní představu, o co jde a posoudil reálné možnosti publikování v dnešní době. Napište mi, prosím, třeba jen lístek a já pak hned rukopis sbalím a odešlu, budete-li chtít.

Jinak co ještě dodat. Vedle všeho toho smutku začínám už dnes zase pociťovat vděčnost, že jsem mohla vedle Huga žít. Život vedle něho byl pro mne opravdu někdy až velmi složitý. Dokonce v těch prvních létech adaptace měla jsem Vás tak trochu v záloze, říkala jsem si, že kdybych si někdy se sebou nevěděla rady, zajela bych za Vámi. Ale naučila jsem se těžkosti snášet a hledat v nich zrnka dobra. Každopádně mi ta průprava prospěla pro dnešní dny. Život pro mne dnes není složitější než dřív, má velmi jednoznačně vymezenou dráhu, ale je mnohem těžší, protože je mnohem pustší.

Moc ráda se s Vámi štkám, až pojedu do Brna, chystám se tam k oslavám osmdesátin profesora Chmelaře. Zatím tedy mnoho a mnoho díky za vše, nejvíc pak za Vaše slova porozumění a útěchy.

S mnoha pozdravy Vám i Vaší paní

Hana Šiclová